

עם ישראל קדושים ודבוקים בה' יתברך

רַבִּי אֶלְעָזָר הָהוּא יְתִיב קָמֵי דְרַבִּי שְׁמַעוֹן אַבּוּי רבי אלעזר
 היה יושב לפני רשב"י אביו, **אָמַר לֵיהּ** אמר לו רבי אלעזר לרשב"י, **הָא**
דְתַנִּינֵן זַמִּין קְדָשָׁא בְרִידָה הוּא לְדַפְּאָה לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל,
בְּפָּה שמה שלמדנו שעתיד הקב"ה לטהר את ישראל במה הוא עתיד לטהרם. **אָמַר**
לֵיהּ, בְּפָּה דְכֶתִיב אמר רשב"י לרבי אלעזר באותו מה שכתוב בפסוק, (יחזקאל
 לו) **וְזָרְקָתִי עֲלֵיכֶם מִיַּם טְהוֹרִים וְטַהַרְתֶּם** [קמג] **וְגו'** שהוא ממני
 החסדים העליונים הנמשכים מהבינה (מק"מ). **פִּיּוֹן דְאֵתְדַכָּאן מִתְקַדְּשָׁן**
 וכיון שהם נטהרים ע"י הבינה, הם גם מתקדשים ע"י החכמה (רמ"ק), **וְיִשְׂרָאֵל**
דְאֵתְדַבְּקוֹן פִּיהּ בְּקוֹדְשָׁא בְרִידָה הוּא, קְדָשׁ אֶקְרוּן וע"י
 שישראל נדבקים בקב"ה הם נקראים קודש, **דְכֶתִיב,** (ירמיה ב) **קְדָשׁ יִשְׂרָאֵל**
לֵי י' רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ, וְכֶתִיב (שמות כב) **וְאֲנֹשֵׁי קְדָשׁ**
תְּהִיוּן לִי הרי שישראל נקראים קדושים, **זְכָאִין אִינוּן יִשְׂרָאֵל,**
דְקוֹדְשָׁא בְרִידָה הוּא קְאָמַר עָלֵיהּ אשריהם ישראל שהקב"ה אמר
 עליהם, **וְהִיְתָם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אָנִי יי', בְּגִין דְכֶתִיב**
 (דברים י') **וְבוֹ תִדְבֹק** ומפני שכתוב ובו תדבק לכן אפשר להם להטהר ולהדבק בו
 מחמת קדושתם מצד שורש נשמתם (רמ"ק), **וְכֶתִיב** ואצל אומות העולם כתוב

אור הרשב"י

ה' יתברך עליהם בחימה שפוכה מים טהורים,
 שמוכרחים לשוב בתשובה הכרחיות, גם כן
 מהני, ונקרא טהורים, שנאמר וטהרתם.

[קמג] וביאר הכתנות פסים שמש"כ וזרקתי
 עליכם מים טהורים, ר"ל כשאינכם מתעוררין
 מעצמיכם לשוב בתשובה רצונית, עם שזורק

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

(תהלים קמז) **לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יִדְעוּם** [קמז]
הַלְלוּיָהּ מפני שהם לא זכו לקבל את התורה אז לכן הם לא זכו לקבל נשמות קדושות
 ומשום כך לא יוכל להיות להם טהרה לעולם שהרי הם עצם הטומאה והפגם (רמ"ק).

רעיא מהימנא

בעלי הישיבה העוסקים בתורה נמשלים לדגים וחגבים

דְּגָיִם וַחֲגָבִים, אֵינָן טְעוּנִין שְׁחִיטָה, אֶלָּא אֲסִיפְתָּם הִיא
הַמִּתְקֶרֶת אוֹתָם [קמח]. **הָכִי מֵאִרֵי מִתִּיבְתָא** וכן הם בעלי
 הישיבה העוסקים בתורה, **אֵינן צְרִיכִין שְׁחִיטָה** ע"י חרבו של מלאך המוות

אור הרשב"י

אפי' שנולדו בסימני טהרה עדין לא בטוח
 שאפשר לאכול אותם כי יכול להיות שיהיו
 נבלות וטרפות, אבל הדגים כיון שנולדו
 ונוצרו בסימני טהרה, כל ימיהם הם כשרים
 וטהורים שהרי אסיפתן זו היא שחימתן ולא
 שייך בהם נבלה וטרפה, וזה שאמר, הבנים
 שלנו נזכה ויהיו כדגים שבים שכיון שזכינו
 ונולדו בסימני טהרה ובקדושה י"ר שכל
 ימיהם יהיו בקדושה ובטהרה ויעסקו בתורה
 ולא יסורו מהדרך הישרה שלא ימצא בהם
 איזה פגם ועוון ח"ו וזה שאמר "בנים" כדגים
 שבים כיון שנולדו בקדושה ובטהרה וההורים
 שלהם שמרו טהרת המשפחה יהי רצון שכל
 ימיהם יהיו כדגים בכשרות ובטהרה ולא
 הלכו בעצת היצה"ר.

[קמז] והערבי נחל ביאר שמש"כ לא עשה כן
 לכל גוי ומשפטים בל ידעום (תהלים קמז, יט –
 כ), פירושו כי השי"ת הודיע לישראל עם קרובו
 שנידונים בראש השנה בכדי שידעו יום
 משפטם, ובתוך כך ישפרו מעשיהם וישובו
 מדרכם הרעה ומן החמס אשר בכפיהם ויבואו
 נקיים ליום הדין, מה שאין כן העובדי כוכבים
 אין יודעין יום משפטם.

[קמח] הבנים כדגים שבים

ידוע שרבותינו דימו את הבנים כדגים שבים
 והטעם לזה הוא כמו שהדגים מכוסים במים
 שבים ואין עין הרע שולטת בהם כן הבנים
 שלנו לא ישלוט בהם עין הרע.

ושמעתי פירוש נחמד על זה, הגה נודע כי כל
 עוף או בהמה וגם צאן ובקר ועופות הטהורים

כשאר בני אדם, אֵלֶּא דְאֶתְמַר בְּהוֹן, (בראשית מט) וַיְגֹוע וַיֵּאָסֶף
 אֶל עַמּוּיו. מִה נּוֹנִי יִמָּא, חֵיוֹתָן בְּיִמָּא. אַף תִּלְמִידֵי
 חֲכָמִים, מְאָרֵי מִתְנִיתִין, חֵיוֹתֵיהוּ בְּאוֹרֵיתָא אלא נאמר
 בהם ויגוע וימות ויאסף אל עמיו שהשכינה וכל הצדיקים שבגן עדן מתגלים אליו ועי"ז
 הצדיק גווע מעצמו ונאסף אל עמיו להיות עם השכינה (רמ"ק) וכן כמו שדגי הים חיותם
 הוא בים כך תלמידי חכמים ובעלי המשנה חיותם הוא בים התורה, וְאִי אֶתְפָּרְשֵׁן
 מִנְּהָ, מִיֵּד מֵתִים ואם הם פורשים ממנה מיד הם מתים. (נ"א תנאין) תְּנִינֵן
 דְּמִתְנִיתִין, דְּבָהּ אֶתְרַבּוּ כְּנוֹנֵי יִמָּא והתלמידי חכמים נקראים תנינים
 של המשנה ע"ש שהם גדלים בים התורה כדגים הגדלים במים (יהל אור), וְאִי אֵינּוֹן
 דְּבִיבְשָׁתָא יַעֲלוֹן לְמִיָּא, וְלֹא יִדְעִין לְשַׁטָּא, אֵינּוֹן
 מֵיִיתִין וכן אם אלו הנמצאים ביבשה יכנסו למים והם אינם יודעים לשוט, אז הם ימותו,
 כך גם בתלמוד מי שלא הגיע להוראה, אם ילמד אז הוא יטעה בה (יהל אור). אֲבָל
 אָדָם (דאֵינּוֹן מְאָרֵי קַבְלָה אֵינּוֹן לְעִילָא), דְּאִיהוּ לְעִילָא מְכַלְהוּ אבל הרב
 הנקרא אדם שהוא מצד החכמה [קמון] שהוא למעלה מכל התלמידים, אֶתְמַר בֵּיהּ
 נאמר בו (בראשית א) וַיִּרְדּוּ בְּדִגְתַּי הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם כי הוא גדול
 יותר מכל התלמידים.

אור הרשב"י

[קמון] מפני שאדם עולה מ"ה והיינו חכמה כ"ח מ"ה (רמ"ק).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

תלמידי החכמים כתנינים שבים

דְּאֵינּוּן מְאִירֵי מִתְּנִיתֵין תְּנִינָא, תְּנִינָא הַגְּדוֹלָה שהם בעלי

המשנה מצד הבינה והז"א (רמ"ק) והתלמידי חכמים הנקראים תנינים הם

בסוד הגדל בים שהוא סוד ז"א הגדל בבינה (רמ"ק) והוא נקרא, (ישעיה כז) **נָחַשׁ**

בְּרִיחַ, לְקַבֵּל נחש בריח והוא כנגד הז"א שכתוב עליו (שמות כו) **וְהַבְּרִיחַ**

הַתִּיכוֹן בְּתוֹךְ הַקָּרְשִׁים [קמז] דהיינו שהז"א הוא סוד הבריח התיכון,

בְּזִמְנָא דְּתְנִינָן מְאִירֵי מְשָׁנָה אֵית בְּהוֹן מַחְלוּקַת ובזמן

שבעלי המשנה הנקראים תנינים יש בהם מחלוקת, **וּמְקַשִּׁין דָּא לְדָא, בְּלַע**

לְחַבְרִיהּ ומקשים זה לזה ואז הת"ח שהגיע להוראה בולע את הת"ח שלא הגיע

להוראה ע"י הקושיות שהוא מקשה עליו (רמ"ק). **וְהֵאֵי אֵיהוּ תְּלָמִיד זְעִיר**

וזה שאמרו חז"ל תלמיד קטן **שְׁלֵא הִגִּיעַ לְהוֹרָאָה וּמוֹרָתָהּ, חֲתִיב**

מִיתָתָהּ מפני שהוא זלזל בכבוד הת"ח שהגיע להוראה. **וְאֵי אֵינּוּן שְׂוִין דָּא**

לְדָא, וְאֵית בְּהוֹן מַחְלוּקַת, וְקוּשִׁיא ואם הת"ח שווים זה לזה ויש

ביניהם מחלוקת וקושיא, **אַתְמַר בְּהוֹן (ס"א לְבַסּוּף) (במדבר כא) אֵת וְהֵב**

בְּסוּפָה [קמח], **וְאוּקְמוּהָ** אז נאמר עליהם את והב בסופה ופירשוהו חז"ל

אור הרשב"י

יחד וזה נעשה על ידי הצדיק הנקרא כל שכולל הכל ומיוחד הכל.

[קמח] וביאר המאור ושמש שמש"כ את והב בסופה דרשו חז"ל (קידושין ל ב) לבסוף נעשו אוהבין זה לזה – שנתברר להם הלכה. ועל ידי מה יזכה האדם שתתברר לו ההלכה כסולת

[קמח] והמאור עינים ביאר על מש"כ והבריה התיכון בתוך הקרשים כשהאדם ממשיך חיות הקדוש ברוך הוא בעולמות על ידי האותיות כאמור אז מבריה הקליפות והסינים שבורחים מן הקדושה וזהו מבריה מן הקצה אל הקצה עד אשר נשאר הכל יך וטהור בקדושה וקשורים

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000